

med henblik på, at de multinationale selskaber ikke skal kunne styres og kontrolleres af statsmagten, og at de skal kunne operere over grænserne uden kontrol.

Jeg synes, der er ærgerligt, at nu har der været en timelang debat her i Folketinget, men det egentlige problem, nemlig at de transnationale selskaber overtager den politiske magt her i verden, og at de folkevalgte organer i verden får mindre og mindre indflydelse på udviklingen, var jo det, der for alvor burde være på dagsordenen i Johannesburg.

Derfor vil jeg på Enhedslistens vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer i forbindelse med Topmødet om Bæredygtig Udvikling regeringen til at arbejde for en global aftale for bæredygtig udvikling og globalt partnerskab, og at regeringen i den forbindelse må arbejde for at sikre

- at alle lande gennemfører internationale miljøaftaler,
- at målet på 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand understreges,
- at en sådan aftale baseres på differentieret ansvar mellem industrialiserede lande og udviklingslande,
- at det fastslås, at multilaterale miljøaftaler skal have forrang for WTO-aftalerne,
- at der iværksættes en proces i FN-regi, som med henblik på fremme af bæredygtig udvikling kan sikre regulering på internationalt, nationalt og regionalt plan af udenlandske investeringer,
- at der i FN-regi sikres overvågning af miljøeffekten af de internationale finansinstitutters programmer.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 69).

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er det hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

I en tidligere debat i dag har regeringen klart understreget, at man under EU-formandskabet efter hovedprioriteten, EU's udvidelse, har en anden meget høj prioritet, og det er verdensstopmødet i Johannesburg.

Jeg er glad for, at regeringen i så høj grad knytter verdensstopmødet sammen med varetagelsen af EU-formandskabsopgaven, fordi vi jo i den sammenhæng ikke bare har ansvaret for, hvordan Danmark vil fremføre sin position i Johannesburg, men i virkeligheden har ansvaret for en unik platform for det, der skal ske på EU's vegne.

I maj sidste år havde vi jo en tilsvarende debat, som førte frem til en vedtagelse, nr. V 127, som efterhånden må have nået en utrolig status i dette høje Ting, og det er selvfølgelig også for Kristeligt Folkepartis vedkommende udgangspunktet for de fortsatte bestræbelser, der måtte være fra dansk side for at nå nogle mål i Johannesburg. Jeg er glad for, at også statsministeren her i debatten og også midt i debatten har bekræftet den vedtagelse, og at den er udgangspunktet for regeringens politik.

For at tage det forfra her fra starten, kan man sige, at hvad angår de to forslag til vedtagelse – eller nu tre – der er fremsat, er der i hvert fald en forskel på det forslag, Kristeligt Folkeparti er medforlagsstiller til, og så det, regeringspartierne og Dansk Folkeparti har fremsat, og det går jo lige præcis på den danske udviklingsbistand og dens størrelse. Og det er derfor, vi er med på den ene og ikke den anden.

Kl. 18.10

Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg alligevel mener, at der er mange fælles holdninger, også i Folketinget, med hensyn til, hvordan verdensstopmødet i Johannesburg skal gribes an. Vi har fået nogle væsentlige byggesten med det, der er sket i Doha og Monterrey, men man kan altid diskutere, om man nåede langt nok.

Specielt synes jeg nok, der er grund til at problematisere det resultat, der blev opnået i Monterrey. Jeg synes ikke, det gav den nødvendige og fornødne platform for i virkeligheden at sikre en reel Global Deal i Johannesburg, men noget kan selvfølgelig ske endnu. Jeg er noget mere positiv over for det, der skete i Doha, hvor ulandene, synes jeg, for alvor blev taget alvorligt.

Netop fordi man kan være i tvivl både om, hvor langt man nåede i Doha og i Monterrey, og også, hvad forberedelsesmøderne forud for topmødet i Johannesburg vil føre til, så synes jeg, at det fortsat er glædeligt, at regeringen lægger vægt på en global aftale, at man så at sige har bidt sig fast i det tema. Det mener jeg er meget vigtigt at man gør for at nå dertil.

Det var også vigtigt, at man her på det seneste i forbindelse med de nordiske statsministres